

проче, за дарения на утвари и сръдства за постройка на кула. Въроятно и тукъ, покрай легендитѣ, ще да е вплетена и нѣкаква историческа истина. Въ самия Зографъ ликътъ на царь Иванъ Асъня II е поставенъ между образите на ктиторите на монастира⁵⁵⁾. Името на този владѣтель и до днесъ се споменава при всѣка служба въ монастира⁵⁶⁾. Може да се приеме, следов., че въ края на м. априлъ 1230 г. царь Иванъ Асъня II ще да е посетилъ Зографъ, като му направилъ щедри дарения. Той оставилъ на монастира златопечатникъ, който по-късно е билъ унищоженъ, можеби по заповѣдъ на Стефанъ Душана, за да могатъ да се нарушатъ монастирските правдини въ полза на сръбския Хилендарски монастиръ⁵⁷⁾. При това свое идване българскиятъ царь посетилъ Карея, като оставилъ обща грамота за Протата, а на Лаврата на св. Атанасия далъ друга дарствена грамота. Тѣзи документи сѫществували още по времето, когато патр. Евтимий Търновски посетилъ светогорските обители⁵⁸⁾. По сѫщото време българскиятъ владѣтель издалъ

⁵⁵⁾ Вж. за този образъ у проф. В. Захариевъ, Царь Иванъ Асенъ II покровитель на Зографския мон-ръ въ Св. Гора (в. Зора, бр. 6602, отъ 22. VI. 1941 г.); Ктиторски образи на българи въ светогорските монастири (Родина, III. 3. 1941, сс. 126, 142—43, обр. 6). Образътъ е изписанъ въ 1816 г.

⁵⁶⁾ Ср. Ивановъ, п. с., с. 539. Очевидно за царь Иванъ Асъня II се отнасятъ думите на Пансия (п. с., с. 39): много прѣки и монастири сѫградилъ по Болгария и въ Стая гора Атонска обновилъ монастири много и приложилъ имъ села и метоси и повелѣлъ имъ сѫтати по болгарски юзикъ... Ср. сѫщо Порф. Успенскій, Второе путешествие по святой Горѣ Афонской... въ годы 1858, 1859, и 1861 (М. 1880), сс. 248 сл., 255; споредъ нѣкакъвъ ржкописъ, той твърди, че сегашниятъ Зографски монастиръ е творение на Иванъ Асъня II; с. 133 за ктиторските образи.— Ср. сѫщия, Афонъ, III (СПб 1892), с. 80 сл. — Н. Карастояновъ, Краткое написание двадцати монастырей обретающи сѧ во Стой гору Атонской (Солунъ 1839; трето издание Самоковъ 1846), с. 20 съобщава, че Иванъ Асъня II е билъ ктиторъ—обновител на Зографския м-ръ; ср. М. Дриновъ, Съчинения, II (1911), с. 431 сл.; Б. Йоцовъ, БИБ, III. 3. 1930, с. 202; Иречекъ, Поправки, сс. 273/74.

⁵⁷⁾ За грамота на Ст. Душана на м-ра Хилендаръ вж. у Соловьевъ — Мощин, п. с., с. 336 сл.

⁵⁸⁾ Вж. указанията по-горе с. 152[6] бел. 31; ср. Ласкарисъ, п. с., с. 34 и бел. 1; Гошевъ, п. с., с. 74. Патриархъ Евтимий прекаралъ нѣколко години (следъ 1365 г.) на Св. Гора, «особено въ Лавра и Зографъ»; вж. П. А. Сырку, Время и жизнъ патриарха Евтимія Терновскаго (СПб 1898), с. 553 сл. Изглежда, че дарствените грамоти на Иванъ Асъня II за Зографъ сѫ били вече унищожени, та затова въ своя разказъ Евтимий не ги споменува.

(365 в Зографъ)